

Februarie 2012 Nr. 108
Se distribuie gratuit

REVISTĂ SPECIALĂ DE INFORMARE
ȘI INSPIRAȚIE PENTRU OAMENI SPECIALI

Editorial

Bucurie în... durere

George Uba

*„Frații mei, să priviți ca o mare bucurie
când treceți prin felurite încercări...”*

Iacov 1,2

Aurel Burcea
președinte Asociația „HandHope”

Un mod de viață: bucuria, și o stare de lucruri: suferința, sunt două elemente, aparent contradictorii și greu de împăcat. Și totuși Dumnezeu a găsit o cale prin care să nu renunțăm la bucurie în ciuda încercărilor. El nu ne spune să ne bucurăm de suferință sau în suferință, ci când trecem prin ea.

.>>> continuare în pag. 2

„...pentru că încercarea credinței voastre,
cu mult mai scumpă decât aurul care piere
și care totuș este cercat prin foc,
să aibă ca urmare lauda, slava și cinstea,
la arătarea lui Isus Hristos, (...)
pentru că veți dobîndi,
ca sfîrșit al credinței voastre,
mîntuirea sufletelor voastre.”

1 Peter 1:7-9

DIN CUPRINS:

- ☛ Din suflet pentru suflete - pag. 3
- ☛ Isus - între formidabil și paradoxal - pag. 4
- ☛ Multă credință ca... să nu fii vindecat - pag. 6
- ☛ Stresul și remedii ale acestuia - pag. 7
- ☛ Litere de lege - pag. 15
- ☛ A doua șansă - pag. 16

**„Si convingerea mea este
că suferinta rămâne totuși
cea mai mare dovadă
a dragostei lui Dumnezeu.”**

Petre Tutea

Gândește-te la ceea ce ai, nu la ceea ce ai pierdut!

>>> continuare din pagina 1

Reafirm declarația de misiune a asociației, cât și a bisericii „Ridică-te și umblă”, care cheamă la: „crearea unei familii unite din oameni legați prin suferință, Cuvânt, părtășie și dragoste”. Unde apare bucuria în scopul declarat? Cu siguranță doar în relațiile care se leagă prin argumentele umane și divine. Cuvântul pe care Dumnezeu ni l-a lăsat în Biblie și ne dă asigurarea, că această suferință e temporară și nedorită, ne cheamă să ne punem încrederea în Dumnezeu și în promisiunile Lui, că în curând: *„El va șterge orice lacrimă din ochii lor. Și moartea nu va mai fi. Nu va mai fi nici tânguire, nici țipăt, nici durere, pentru că lucrurile dintâi au trecut.”* Apoc. 21,4. Dar până atunci vă întrebați în ce constă bucuria când trecem prin felurite încercări? Cum să mă bucur în căruciorul în care stau, sau în suferința permanentă a lipsei de vedere? Cum să mă bucur când recuperarea merge atât de greu și când unele nevoi sunt evidente și strigă să fie împlinite? Cum să mă bucur când unele persoane ne marginalizează și scad valoarea umană în dreptul celor care au o dizabilitate?

I. Un prim pas pentru înțelegerea chemării la bucurie când trecem prin încercările suferinței este că avem un aliat în Cel care ne asigură că va zdrobi pe vrăjmașul vieților noastre, care ne-a adus suferința și că în această luptă sunt și eu chemat să cooperez și să lupt alături de Creatorul și Răscumpărătorul meu. Un aliat care a trecut și El prin suferință și ne înțelege. Făgăduința lui Dumnezeu pentru mine că mă va reface cât de curând în plinătatea puterilor fizice este garantată și este o sursă de speranță și bucurie. A ne autocompătimi și a ne plânge de suferință este de fapt pierderea luptei. Înseamnă a ne lăsa striviți de călcâiul dușmanului și de a uita că trebuie toți să trecem prin încercări, dar nu să rămânem sub ele.

II. Un alt pas pentru afirmarea bucuriei este felul în care ridic în viața mea o viziune, un vis, o perspectivă pentru mine care sunt prins într-un handicap și care mă împinge spre o viață care lucrează un bine pentru alții. Doina Coțofană, o membră nelipsită din proiectul „Ridică-te și umblă” visează să ajungă să consilieze pe alții care sunt deprimați și trântiți de împrejurări nefericite ale vieții. Mariana Minea studiază Institutul Teologic, deși nu vede, dar cu ce pasiune, pentru a da speranță celor care sunt fără speranță. Dragoș Dumitrescu, un om cu o minte ascuțită, îmi spunea odată, că *„noi, cei care suntem în cărucior, trebuie să avem mereu ceva de făcut, care să ne scoată din stagnare și deprimare”*. E o lege a cerului și a pământului, că atunci când urmărești binele altora trăiești un sentiment înalt de bucurie.

III. Sentimentul de a fi în familie, de a trăi evenimente familiei, de a urmări binele familiei și de a aduce în mijlocul ei spiritul dragostei, este acea bucurie care întunecă suferința și o trage pe dreapta, chiar dacă nu o anihilează. Îi râde în nas și îi spune că nu este în centrul

atenției, pentru că altceva merită prioritatea, aceasta fiind atmosfera de armonie a familiei. Sensul cel mai înalt al asociației „Ridică-te și umblă” și al bisericii cu același nume, nu poate fi decât în realizarea acestei familii, în sânul căreia sunt chemate relații de cea mai înaltă calitate sufletească și spirituală. Nu poate fi o bucurie mai mare decât să știi că aparții unei familii de oameni care te prețuiesc și care îți crează climatul de a te dezvolta din toate punctele de vedere: intelectual, spiritual, fizic și relațional.

IV. A fi mulțumit cu ce ai, chiar cu handicapul care s-a legat de noi într-o împrejurare nefericită, este premiza pentru a vedea bucuriile vieții. Dumnezeu ia lucrurile rele și le răstoarnă în bine. Deseori aud declarații care spun: dacă nu aș fi azi în situația aceasta de handicap nu L-aș fi cunoscut pe Dumnezeu niciodată. Nu înseamnă că Dumnezeu a dorit acest lucru pentru a fi cunoscut, dar rostul vieții, sensul ei se dezbate mai bine atunci când viața este în menghină. Începi să-ți pui întrebări cu privire la destin și credință, și atunci descoperi nebănuita speranță. Când vorbești cu Carmen Ghiocel, pe lângă fața ei zâmbitoare vei auzi și cuvintele: „Îi mulțumesc lui Dumnezeu, am avut o săptămână frumoasă!” Doar ea știe cât îi ia ca să se îmbrace sau să facă o mâncare, sau curat. Optimismul ei aduce sănătate grupului nostru și un înalt spirit de viață.

V. Când ne pasă de celălalt devenim un furnizor de bucurii. Am avut prima operație din viața mea, nu prea grea, dar care te poate îngrijora. Membrii din „Ridică-te și umblă” m-au sunat ca să-mi spună că se roagă pentru mine, ei, care au trecut prin situații mult mai grele decât cele prin care am trecut eu. Rugăciunile lor m-au bucurat și mi-au dat sentimentul că am alături oameni mari la suflet care vor popula Cerul când va veni Mântuitorul să-i ia pe ai Lui. Când îți pasă de cineva, comunică cu el, și îl porți în mijlocirea ta pentru că prețul care ți se dă de către Creatorul nostru, îl confirmi la rândul tău și în dreptul altora.

VI. Bucuria intră pe ușa vieții când ți se comunică bucuria altuia. Mă sună Cristina Maghiu și îmi spune: „Știi că mă voi boteza?” Pentru unii poate că nu înseamnă mare lucru, dar pentru cei care știu ce înseamnă să faci un legământ cu Dumnezeu în Adevărul vieții Lui e ceva magnific. Bucuria împărtășită ne umple de bucurie. Așa că nu rețineți vestile bune pe care le trăiți, ci faceți-le vânt către cei din familia mare.

Încercările nu sunt decât o albie de trecere a bucuriilor. Încă nu avem bucuria completă, întreagă, din cauza naturii noastre atinsă de dizabilitatea fizică și sufletească, dar putem avea bucuria dragostei lui Dumnezeu. Deci pregătiți-vă de bucurii mari și rugați-vă să le vedeți, să le trăiți și să le dați mai departe. Asta înseamnă să te ridici și să umbli!

-sfârșit-

Din suflet pentru suflete

-continuare-

**Cidem Narcis Brâslaşu
Constanța**

Stau în scaunul meu cu roțile. Am câteva momente de pauză și reflecție. Minte mea rătăcește printre scenele vieții mele. Zăresc fețele familiare ale celor dragi, ale prietenilor, părinților mei, fratelui meu care nu mai este, oameni pe care Dumnezeu i-a adus în viața mea ca să mă întrebe și să mă modeleze cât mai aproape de

chipul și asemănarea Lui.

Pot și-L laud pe El pentru tot ce a fost frumos, ori dureros, pentru veselie ori tristețe pentru tot ce a fost o "creștere în har". Copilul timid și emotiv care se fâstăcea la orice situație nou creată, a ajuns astăzi să fie credincios, a învățat cum să se bizuiască pe suveranitatea lui Dumnezeu. Întâmplător, într-una din zilele verii lui 2005 m-am întâlnit cu un tânăr care avea amândouă mâinile arse într-un incendiu. Era furios și mereu repeta: "Niciodată nu-mi voi recăpăta mâinile". Durerea, furia abia reținută și amărăciunea din glas făceau ca vocea să fie gata să se stingă. I-am spus: "Îmi pare rău, nu vreau să par ipocrită dar și eu am fost acolo unde ești tu acum. Cunosceam enervarea, sentimentele de nedreptate, de a fi batjocorit, furat de propria ta persoană, despuiat de propriul respect. Am avut și eu aceleași sentimente. Mă pot identifica cu tine."

I-am povestit câte ceva despre internările mele, încercările de recuperare, despre operațiile mele. I-am mai spus că sentimentele sale erau naturale. "Dar cum ai depășit situația? Cum te-ai împăcat cu handicapul tău? Acum văd că ești veselă și chiar deloc cinică. De unde îți iei puterea să rezisti?" m-a tot întrebat el. I-am povestit de relația mea cu Dumnezeu, i-am împărtășit cum El

intrase în viața mea, cum m-a ajutat să fac față condițiilor și să-mi asum sarcina de a trăi. La despărțire, figura lui parcă se mai luminase, mi-a promis că va încerca să țină seama de relatările mele. De atunci nu l-am mai văzut.

Deseori mă gândesc că noi avem doar un sens limitat al realității. Asta nu înseamnă că mă preocupă cerul și ceea ce este dincolo de el. Doar mă ajută să văd lucrurile în perspectivă. "Dar nu crezi că asta-i adevărul pentru tine, fiindcă tu ești într-un scaun cu roțile?" mă întrebau de obicei oamenii.

"Nu, nu cred. Acesta este un adevăr universal. O mulțime de oameni care nu se află într-un scaun cu roțile, trebuie să facă față singurătății, așa cum fac eu. Acest lucru poate fi o sursă continuă de iritare și inutilitate sau poate fi o bucurie."

Orice persoană care trebuie să facă față singurătății trebuie să se încreadă în înțelepciunea lui Dumnezeu. N-am avut altă alegere decât să-mi accept soarta, ca să mă încred și să capitulez. Vreau sincer să spun că a accepta rolul de a fi singură pune capăt frustrării necunoscutului. Numai bunul Dumnezeu poate să ne spună care ne sunt drepturile și nevoile. S-ar putea ca într-o zi, în locul unui partener, să-ți aducă mulți prieteni pentru a face față nevoilor emoționale și singurătății.

Binecuvântarea suferinței este că: "Putem fi bucuroși aici, chiar și în încercările și necazurile noastre. Private din alt punct de vedere, aceste lucruri ne vor da o răbdare calmă, care la rândul ei se va transforma într-un caracter matur care va produce speranța continuă, o speranță care nu ne va dezamăgi. Îmi va modela viața pentru a-mi insufla harul și înțelepciunea divină după haosul de durere și depresiune."

Acum, toate aceste experiențe începură să-și găsească o expresie vizibilă în creațiile mele. La început am compus pentru a încerca, pentru a mă amuza; apoi ca să-mi ocup timpul, în final ca să-mi exprim sentimentele pentru ceea ce Domnul a făcut din mine. Am simțit, întrucâtva, că arta mea se încadra în acel "ceva mai bun".

Ultimul lucru pe care îl doream era ca oamenii să-mi citească poeziile pur și simplu, pentru că erau scrise de cineva care era condamnat la un scaun cu roțile. Doream ca poeziile mele și tot ce am

„Degeaba știi să citești dacă nu ai citit niciodată Biblia!”

ISUS

între formidabil și paradoxal

Ciprian Crăciun

...deși Isus era o ființă atrăgătoare pentru cei mai mulți, era și foarte dificilă pentru unii care se credeau sfinți, dar care în realitate nu erau. Astfel că, puternica personalitate a Mântuitorului, polariza mulțimile, creând în felul acesta două clase de oameni: cei răi, nevrednici și păcătoși, dar care se simțeau atrași de Isus, îl căutau și îl iubeau din tot sufletul, și cei care pretindeau că erau buni, neprihăniți și merituoși, dar care erau muștrați de Domnul pentru ipocrizia lor.

...
Ca și noi, aproape zilnic Isus se afla la răscruce de drumuri, fiind nevoit să aleagă. Întotdeauna însă El a ales drumul pentru care venise în lume.

...
Iată cum drumul ales de Isus a împărțit lumea de atunci în două, așa cum spuneam și mai devreme. Cei care au înțeles jertfa Sa și cei care au respins-o. Stimate cititor, tu din care categorie de oameni faci parte? Ai înțeles și tu scopul venirii lui Isus în lumea

noastră? Ai descoperit și tu dragostea Lui pentru lumea aceasta? Vrei să accepți chiar acum că Isus a murit pe cruce și pentru tine? O, cât de mult se va bucura El să știe că ai înțeles drumul atât de dificil, de greu și de spinos pe care a mers, doar pentru a salva oameni ca mine și ca tine, oameni cu probleme și necazuri, oameni în suferință, dar care îl iubesc pe Isus și au nevoie de mântuirea Lui.

...
În fața cuvintelor și învățăturilor lui Isus, nici tu nu poți să rămâi indiferent. Ca și contemporanii Domnului, poți accepta sau poți respinge mesajul transmis de Mântuitorul. Te-ai gândit ce vei face?

...
Nici tu nu poți rămâne neutru în fața acestor minuni pe care Isus le-a făcut și continuă să le facă și astăzi. Cine este El și de unde îi vine puterea? Este foarte important ce crezi, pentru că vindecarea ta, ca și mântuirea ta, depinde de credința pe care o ai sau nu o ai în Isus.

Domnul și Mântuitorul nostru Isus Hristos, a fost o persoană uimitoare care impresiona profund pe contemporanii Săi, atât cu înfățișarea și felul Său de a fi, cât și prin acțiunile și faptele minunate pe care le săvârșea în mijlocul lor. Cu toate acestea, nu de puține ori, Isus producea în mod intenționat confuzie și derută în rândul ascultătorilor Săi, în mod special printre cei care ocupau funcții spirituale importante în conducerea poporului lui Dumnezeu din vremea aceea. Mă refer aici la saduchei (clasa preoțească, descendenți ai preotului Țadoc – 1 Împărați 2,35), farisei (partidul celor mai religioși evrei) și cărturari (învățători ai Sfintelor Scripturi). Prin parabolele folosite, Isus reușea pur și simplu „să-i bage în ceață” cum spune o vorbă românească, aceștia nerezând să-și revină decât la sfârșitul povestirii, când, plini de ură, se întruneau în secret pentru a plănui distrugerea acestui învățător care le demasca, înaintea poporului, ipocrizia și corupția în care se aflau (Matei 21,45-46).

Am specificat lucrul acesta pentru a sublinia faptul că deși Isus era o ființă atrăgătoare pentru cei mai mulți, era și foarte dificilă pentru unii care se credeau sfinți, dar care în realitate nu erau. Astfel că, puternica personalitate a Mântuitorului, polariza mulțimile, creând în felul acesta două clase de oameni: cei răi,

nevrednici și păcătoși, dar care se simțeau atrași de Isus, îl căutau și îl iubeau din tot sufletul, și cei care pretindeau că erau buni, neprihăniți și merituoși, dar care erau muștrați de Domnul pentru ipocrizia lor. Cred că și azi, atunci când îl întâlnim pe Isus, fiecare dintre noi ne dăm seama că facem parte dintr-una din cele două categorii. Dar dacă toți oamenii sunt păcătoși înaintea lui Dumnezeu (Romani 3,23), ce anume face totuși diferența?

Se povestește că într-o bună zi, un împărat trimise să cheme pe unul dintre vasalii săi. Acesta era cunoscut pentru cruzimea și zgârcenia pe care o manifesta. Așa că supușii săi trăiau stăpâniți de frică. Împăratul îi spuse: „- Vreau să pornești la drum și să-mi găsești un om cu adevărat bun.” Acesta îi răspunse: „- Prea bine, stăpâne” și își începu căutarea. Întâlni mulți oameni, vorbi cu ei, și după multă vreme se întoarse la împărat și-i spuse: „- Stăpâne, am făcut precum mi-ai poruncit, căutând prin toată lumea un om cu adevărat bun. Dar nu-i de găsit. Toți sunt egoiști și răi. Nicăieri nu se găsește omul pe care-l căutați.” Împăratul îl lăsa să plece și trimise după un alt vasal. Acesta era cunoscut pentru generozitatea și bunătatea sa și era foarte iubit de către supuși. Împăratul îi spuse: „- Prietene, aș vrea să pornești la drum și să-mi cauți un om cu adevărat rău.” Și acesta

ascultă și în călătoriile sale întâlnește și vorbește cu multă lume. După o bună bucată de vreme se întoarce la împărat și-i spune: „- Stăpâne, n-am izbutit. Sunt oameni necugetați, corupți, cărora nu le pasă de nimeni și de nimic, dar nicăieri n-am putut găsi un om rău cu adevărat. În ciuda căderilor, toți au un suflet bun.”

Realitatea este că ceea ce se întâmplă în interiorul nostru ne marchează stabilind ceea ce suntem în realitate și proiectând în mod inconștient asupra celor din exteriorul nostru, propria stare. De ce uneori îl laudăm cu entuziasm pe Dumnezeu și alteori îl vorbim de rău cu amărăciune? Oare Își schimbă Dumnezeu așa de repede comportamentul în viața noastră, sau noi trăim diferite experiențe, pozitive sau negative, în funcție de care îl judecăm chiar și pe Dumnezeu? Apostolul Pavel însă spune în 2 Corinteni 13,5: „Pe voi înșivă încercați-vă...” De aceea, vă invit să ne analizăm și noi propria viață, comparându-ne cu Domnul nostru Isus Hristos.

Trei gânduri despre Isus

I. Ioan 10,17 „Tatăl Mă iubește, pentru că Îmi dau viața, ca iarăși s-o iau”.

Primul gând despre Isus: Viața pe pământul acesta I-a oferit Mântuitorului nostru nenumărate ocazii de a ajunge mare în lume, dar El a ales întotdeauna drumul “greșit”

>>> continuare în pagina 5

>>> continuare din pagina 4

care L-a condus în final la moarte, dar care de fapt L-a urcat la cer dându-I posibilitatea să dea și altora viața veșnică. Ca și noi, aproape zilnic Isus se afla la răscruce de drumuri, fiind nevoit să aleagă. Întotdeauna însă El a ales drumul pentru care venise în lume.

Într-un război, dacă vrei să dinamitezi Cartierul General al inamicului, trebuie să ajungi acolo unde se află localizat, nu să fugi de el. Isus a știut foarte bine lucrul acesta. Pentru a învinge moartea, era nevoie să coboare El Însuși în mormânt, ceea ce a și făcut, ieșind apoi biruitor asupra morții. Dacă Isus a realizat lucrul acesta, nu a fost pentru că era vorba de o nevoie a Lui, ci pentru a ne oferi nouă posibilitatea redobândirii vieții veșnice pierdute prin supunerea acordată Diavolului.

Pe când eram elev la școala din satul meu, am cunoscut un băiat foarte deștept. Părinții, profesorii și mulți dintre noi, elevii, vedeam în el o speranță și un viitor frumos. Astăzi este un om modest, fără servicii, având la bază doar liceul. De ce nu a urmat studii superioare? De ce nu a făcut carieră în nici un domeniu? Datorită unor decizii greșite și repetate, drumul său a luat o turnură nedorită. Părinții au încurajat mândria în viața lui. A intrat în conflict cu profesorii, cu directorul școlii, iar imaginea de sine a început încet, încet, să se deterioreze, din nefericire, iremediabil.

“Domnul Hristos nu a căutat să fie considerat un mare om, și totuși El a fost Maiestatea cerului, egal în demnitate și putere cu Dumnezeu în infinit. El a fost Dumnezeu manifestat în trup omenesc. Ce mustrare constituie viața Domnului Hristos pentru orice seamănă cu înălțarea de sine și îngâmfarea celor care caută să fie mari printre oameni!” *Manuscript Teleses*, vol.6, p. 112,113

Cu toate acestea au fost și voci în rândul contemporanilor Domnului care au considerat că Isus a greșit drumul. Ei credeau că El nu trebuia sub nici o formă să ajungă la moartea pe cruce. Iar cei care susțineau o astfel de poziție erau dintre cei mai cu vază și influenți oameni din vremea aceea.

Aflați în fața crucii, acolo unde drumul Mântuitorului s-a oprit pentru moment, evanghelistul Matei ne relatează cum „Preoții cei mai de seamă, împreună cu cărturarii și bătrânii, își băteau și ei joc de El, și ziceau: "Pe alții i-a mântuit, iar pe Sine nu Se poate mântui! Dacă este El Împăratul lui Israel, să Se coboare acum de pe cruce, și vom crede în El!" Matei 27,41-42

Iată cum drumul ales de Isus a împărțit lumea de atunci în două, așa cum spuneam și mai devreme. Cei care au înțeles jertfa Sa și cei care au respins-o. Stimate cititor, tu din care categorie de oameni faci parte? Ai înțeles și tu scopul venirii lui Isus în lumea noastră? Ai descoperit și tu dragostea Lui pentru lumea aceasta? Vrei să accepți chiar acum că Isus a murit pe cruce și pentru tine? O, cât de mult se va bucura El să știe că ai înțeles drumul atât de dificil, de greu și de spinos pe care a mers, doar pentru a salva oameni ca mine și ca tine, oameni cu probleme și necazuri, oameni în suferință, dar care Îl iubesc pe Isus și au nevoie de mântuirea Lui.

II. Matei 7,29 „căci El îi învăța ca unul care avea putere, nu cum îi învățau cărturarii lor.” Ioan 7,46 „Aprozii au răspuns: "Niciodată n-a vorbit vreun om ca omul acesta."

Al doilea gând despre Isus: Isus a fost cel mai mare învățător al tuturor timpurilor. În Evangheliile sunt raportate 54 deilde (conform cu Biblica – Atlasul bibliei, p.504). Cu siguranță că Isus a rostit mult mai multe ilustrații, după cum citim în Ioan 21,25, din care peste un sfert sunt prezentate lecții prin contrast. Prezentând extremele, mintea omului este mai ușor impresionată, mesajul fiind mai bine recepționat. Amintiți-

vă ce impact avea în perioada copilăriei poveștile cu „Fata moșului și fata babei” sau povestea în care fetele împăratului ilustrează dragostea pentru părintele lor prin zahăr și sare. Surprins neplăcut de comparația cu sarea, împăratul primește la următoarea masă, mâncarea nesărată. El înțelege astfel importanta lecție și anume că dragostea are mai multe fațete, ea putând supraviețui cu succes nu doar atunci când lucrurile merg bine, ci și atunci când traversăm perioade mai critice și neplăcute. Uneori, chiar greutățile vieții întăresc și mai mult iubirea în cadrul unei relații.

Iată câteva exemple de situații contrastante pe care le regăsim în parabolele rostite de Domnul Isus: Lumina și întunericul (Matei 5,14-16), grâul și neghina (Matei 13,24-30), oile și caprele (Matei 25,31-46), fecioarele înțelepte și neînțelepte (Matei 25,1-13), bogatul și săracul Lazăr (Luca 16,19-31), vameșul și fariseul (Luca 18,9-14), casa zidită pe stâncă și casa zidită pe nisip (Matei 7,21-27), calea cea îngustă și calea cea largă (Matei 7,13), etc.

Sigur că și în această privință au fost unii, și nu puțini, care au susținut că Isus nu a știut să vorbească cel mai bine. Ei considerau că ideile prezentate de El sunt adevărate aberații, care, dacă ar fi urmate, ar duce la faliment spiritual. „Noroadele vorbeau mult în șoaptă despre El. Unii ziceau: "Este un om bun." Alții ziceau: "Nu, ci duce norodul în rătăcire." (Ioan 7,12) Chiar condamnarea Sa la moarte a survenit în urma constatării de către marele preot Caiafa că vorbele Sale sunt atât de greșite încât depășesc pragul acceptării rămânerii Lui în viață. „Atunci marele preot și-a rupt hainele, și a zis: "A huli! Ce nevoie mai avem de martori? Iată că acum ați auzit hula Lui.” Matei 26,65

În fața cuvintelor și învățăturilor lui Isus, nici tu nu poți să rămâi indiferent. Ca și contemporanii Domnului, poți accepta sau poți respinge mesajul transmis de Mântuitorul. Te-ai gândit ce vei face? Dacă accepți că Isus a spus adevărul, atunci aceasta te obligă să mergi mai departe, punând în practică

>>> continuare în pagina 8

Multă credință... ca să nu fii vindecat

de Morris Venden

*„Căci cu privire la Hristos,
vouă vi s-a dat harul
nu numai să credeți în El,
ci să și pătimiți pentru El.”
(Fil. 1,29)*

Când i-am spus soției că intenționez să predic despre faptul că este nevoie de mai multă credință pentru a nu fi vindecat decât pentru a fi vindecat, s-a mirat.

Dacă puneți la îndoială teza aceasta, așa cum a făcut soția mea, iată dovezile biblice: toți ucenicii Domnului Isus au murit ca martiri, în afară de unul singur, care... a fost exilat pe insula Patmos. Ioan Botezătorul a murit singur în închisoare. Elisei promise o îndoită măsură din Duhul lui Dumnezeu, dar a murit după o boală îndelungată. De ce? Nu este voia lui Dumnezeu ca oamenii să sufere. Dar este voia Lui să aibă o gardă de onoare, formată din aceia care pot să se încreadă în El și în timpul unei boli devastatoare sau al unei încercări teribile și care spun asemenea lui Iov: „Chiar dacă mă va ucide, totuși mă voi încrede în El” (NKJV)

Noi avem tendința să ignorăm relatările în care oamenii consacrăți ai lui Dumnezeu nu au primit minunile pentru care s-au rugat, dar povestim despre lăcustele care s-au oprit la gardul celui credincios în restituirea zecimii, însă au mâncat toate culturile vecinilor. Sau, dacă lăcustele au mâncat și semănăturile celui credincios, spunem:

„Dacă Domnul vrea să își pască creaturile pe proprietatea Sa, este în regulă”.

Realitatea este ca marea majoritate a oamenilor care cer o minune nu primesc ce ei cer! În schimb, acești oameni dovedesc faptul că ei îi slujesc lui Dumnezeu nu pentru ceea ce câștigă de pe urma Lui. Ei îi slujesc indiferent ce se va întâmpla. Aceasta înseamnă credința adevărată.

Unul dintre scriitorii mei preferați, „Anonim”, scrie astfel: „Există o pace care vine după durere, după o speranță la care am renunțat, nu după o speranță împlinită, o pace care nu privește la ziua de mâine, ci la furtună. O pace care nu găsește pacea și liniștea în urma succeselor, ci în urma conflictelor îndurate. O viață supusă, liberă de poftă și de patimă. Această pace a triumfat în Ghetsemani. Facă-se voia Ta”.

Fie să găsești pacea pe care Dumnezeu o oferă, indiferent ce poate să-ți apară în cale.

-sfârșit-

Stresul și remedii ale acestuia

-Stresul și maturitatea emoțională-

-continuare-

Articol semnat de **Mârzac Diana - Maria**
Asistent Director Fundația Alinare

„Cel care a creat mintea a stabilit de asemenea și legi care să-i asigure dezvoltarea...”

Nu toate drumurile duc... la Roma

Care este portretul unui om matur din punct de vedere emoțional? Cercetătorii au întocmit o listă de caracteristici, pe care dacă o analizăm cu

atenție, am putea spune că încă nu e completă:

1. Capacitatea de a rezista întârzierilor în satisfacerea nevoilor, impulsurilor;
2. Încredere în planificările pe termen lung și capacitatea de a amâna sau revizui expectanțele conform cerințelor unei situații de moment;
3. În funcție de vârstă, capacitatea de a efectua ajustări afective la sine, în relația cu membrii familiei, colegii de la școală, societate și cultură.
4. Exprimarea directă a emoțiilor negative (și nerecurgerea la subterfugii: minciună, furt, absență, etc.)
5. Cultivarea emoțiilor pozitive și suportive
6. Dezvoltarea unei mai mari toleranțe față de circumstanțele dezagreabile (acceptare, iertare, etc.)
7. Satisfacție crescândă obținută din răspunsurile aprobate social (o notă bună, o apreciere, produc bucurie, nu aroganță)
8. Creșterea dependenței de acțiuni (gândesc bine, deci acționez conform a ceea ce gândesc)
9. Abilitatea de a face o alegere corectă și de a nu gândi că o altă opțiune ar fi putut fi mai bună
10. Eliberare de temerile nerezonabile (mai puțin centrat pe sine)
11. Înțelegere și acțiune în conformitate cu limitările (recunoașterea limitelor și conviețuirea cu acestea)
12. Conștientizarea abilităților și realizărilor celorlalți
13. Abilitatea de a greși, fără a avea senzația de eșec total
14. Abilitatea de a recunoaște victoria cu prestigiu și grație
15. Abilitatea de a evita experiențele dezamăgitoare
16. Abilitatea de a ierta și uita

Maturitatea emoțională nu înseamnă doar capacitate de discernere ci și abilitatea de a trăi bucuria.

O persoană poate fi numită matură din punct de vedere emoțional dacă este capabilă să-și afișeze emoțiile cu un

grad rezonabil de control; aproape toate emoțiile pot fi văzute și tiparul de exprimare este recunoscut cu ușurință, dacă își exprimă emoțiile într-o manieră acceptată social; este capabilă să exercite control asupra propriilor emoții (ex. exploziile emoționale subite sunt rare). O persoană matură emoțional nu este visătoare și nu are dorința de a fugi de realitate, este condusă mai mult de intelect decât de emoție. Nu are obiceiul de a se scuza mereu și nu oferă argumente pentru a motiva comportamentele sale nepotrivite. Dispune de un sistem adecvat de auto-percepție și stimă de sine și nu se limitează la propria persoană. Se gândește la ceilalți și dorește să mențină relațiile sociale. Comportamentul său este caracterizat de o mai mare stabilitate. Nu arată schimbări bruște de la o emoție la alta.

Un comportament emoțional imatur este manifestat de

către o persoană care reacționează ca un copil, caută compătimire, este orgolioasă, certărească, infantilă, centrată pe sine și are mereu cerințe, este ușor excitabilă emoțional și se simte foarte supărată dacă pierde.

Nimeni nu vrea să rămână pe loc, sau în aceeași stare zi după zi, an după an. Fiecare dintre noi își dorește să se maturizeze – emoțional, intelectual, etc.

Dar cum? Care este scopul maturizării noastre și care este motivul eșecului în procesul maturizării?

Există o premisă greșită de la care plecăm în evaluarea gradului de maturizare și anume că schimbarea depinde de noi în totalitate... nu putem spune că depinde doar de atlet să câștige campionatul, în lipsa unui antrenor, sau că depinde de orchestră să cânte bine în lipsa unui dirijor, la fel cum nu putem afirma că omul ar putea să gestioneze singur interiorul său în lipsa Celui care l-a creat...

O caracteristică de bază a maturizării o constituie capacitatea de a ne lăsa învățați. O experimentăm zilnic, prin acceptarea sfaturilor biblice sau nu.

Maturitatea este egală cu părăsirea lucrurilor copilărești și înscrierea în alergare cu un scop bine definit.

Scopul pe care ni-l propunem pentru viața noastră (mai mulți bani, să devenim cel mai bun angajat, să avem o familie, mai mulți prieteni, etc.) ne poate modela emoțiile... timpul este cel care ne arată roadele scopului pe care îl urmărim... dacă devenim reci, inteligenți dar insensibili, sau

>>> continuare în pagina 8

>>> continuare din pagina 7

atât de sensibili încât să fim dispuși la orice compromis, atât de insensibili încât să nu ne mai pese decât de noi, suntem pe un drum greșit...

Înainte de a căuta răspuns la întrebările cu privire la maturitate emoțională, să căutăm să înțelegem dacă ne-am fixat bine scopul vieții, pentru că în ciuda zicalei... știm că *"nu toate drumurile duc... la Roma"*, așa cum nu toate scopurile duc la... maturitate emoțională.

Oricât de buni gestionari ai emoțiilor am încerca să fim, am rămâne surprinși să vedem cât de lamentabil eșuăm în multe din situațiile zilnice, dacă viața noastră ar constitui tema unui film. Gândurile corecte, pure și scopurile bune nu vin de la sine... Va trebui să luptăm pentru ele.

Dacă ar fi să stabilim împreună un scop al vieții, acela ar fi de a lupta pentru o mai profundă cunoaștere a lui Dumnezeu și a dragostei Sale în Hristos.

Prin alegerile zilnice de ascultare a Cuvântului lui Dumnezeu și a conștiinței prin care Duhul Sfânt ne vorbește, ne înscriem cu încredere pe calea maturizării emoționale. Procesul maturizării depinde de gradul de dependență de Dumnezeu. Și este cea mai dificilă lecție de învățat!

Deși nu înțelegem multe lucruri în ce privește planul lui Dumnezeu pentru viitor, este suficient să știm că în final nimic nu va fi fost fără rost și nimic nu va fi fost în zadar - aceasta este o dovadă de maturitate spirituală.

Mergând mai departe, am putea afirma că nu e de ajuns să deprindem un anumit comportament sau obiceiuri bune în viață; maturitatea emoțională înseamnă mult mai mult decât atât - înseamnă moralitate, integritate, credință, etc. Maturitatea emoțională nu poate fi despărțită de cea intelectuală, spirituală sau fizică. Ele merg mână în mână. Dacă maturitatea emoțională se reflectă îndeosebi în relația cu semenii, maturitatea spirituală se reflectă în relația cu Dumnezeu.

Viața este un dar de la Dumnezeu, pe care orice om are dreptul să îl gestioneze după alegerea sa, însă în deplină

cunoștință.

Ca o concluzie la tot ceea ce am scris - emoțiile fac parte din ființa noastră, și sunt un lucru normal, însă gestionarea lor face parte din procesul de maturizare, pe care nu îl putem realiza decât apelând la Cel care este Dragoste și Înțelepciune infinită, la Creatorul ființei noastre, al emoțiilor și rațiunii omului.

Mintea poate fi adesea străbătută de gânduri confuze... Să ne luăm timp, pentru tăcere și odihnă, cuibăriți în brațele bratele lui Dumnezeu, asemenea unui copil.

Să începem să trăim o viață caracterizată de o credință simplă, neînrobite de sentimente și emoții negative, să cultivăm o voință înclinată spre ascultare de Dumnezeu, indiferent de circumstanțele în care ne găsim!

Să ne aducem aminte că religiozitatea nu are scopul de a ne liniști conștiința în timp ce neglijăm îndeplinirea responsabilităților cele mai elementare care ne revin, nu are scopul de a ne pregăti pentru hibernare; emoțiile au fost rânduite pentru a aduce mulțumire lui Dumnezeu, iar credința este convingerea în făgăduințele divine pentru viața de zi cu zi!

Să ocupăm mintea și inima noastră cu studiul celui mai viu model de maturitate care a existat pe pământ, Domnul Isus Hristos și să cultivăm aprofundarea vieții modelelor Scripturii, astfel încât să ne bucurăm de o viață frumoasă!

Pentru încheiere, vom împrumuta puțin din stilul sfântului apostol Ioan, denumit și apostolul iubirii - "Preaiubitule, doresc ca toate lucrurile tale să-ți meargă bine, și sănătatea ta să sporească tot așa cum sporește sufletul tău." (3 Ioan, 1.2)

Vă doresc o viață matură, indiferent de vârstă, cu cât mai puțin stres emoțional și cu cât mai multe emoții pozitive, care să aibă un efect benefic și asupra sănătății dumneavoastră!

-va urma-

..... Spiritual Spiritual Spiritual Spiritual Spiritual

>>> continuare din pagina 5

învățăturile și poruncile Sale. Domnul să te ajute să trăiești conform Scripturii pentru ca, la sfârșit, să te poți bucura de toate binecuvântările făgăduite de Isus pentru urmașii Săi credincioși.

III. Marcu 3,7-8; 6,56 „Isus S-a dus cu ucenicii Săi la mare. După El a mers o mare mulțime de oameni din Galileea; și o mare mulțime de oameni din Iudeea, din Ierusalim, din Idumeea, de dincolo de Iordan, și dimprejurul Tirului și Sidonului, când a auzit tot ce făcea, a venit la El.” „Oriunde intra El, în sate, în cetăți sau în câtune, puneau pe bolnavi pe piețe, și-L rugau să le dea voie doar să se

atingă de poalele hainei Lui. Și toți câți se atingeau de El, erau tămăduiți.”

Al treilea gând despre Isus: Cel mai mare făcător de minuni din lume, nu a făcut nici una pentru câștigul Său, sau pentru Sine. Chiar și atunci când „S-a făcut nevăzut din mijlocul lor” (Luca 4,27-30) Isus nu a făcut altceva decât să le ofere dovada de netăgăduit că El era mai mult decât fiul Mariei și al lui Iosif, cum credeau ei, și de asemenea să își salveze consătenii de a se face vinovați de cea mai mare și mai odioasă crimă din istorie.

În Evangheliile sunt înregistrate 36 de minuni săvârșite de Isus (în conformitate cu Biblia – Atlasul biblic, p.503). Cu siguranță că ele au fost mult mai multe (Ioan 21,25). Le

putem grupa în cinci categorii:

1. Vindecări: - Isus a fost și cel mai bun medic. Ca doctor generalist cu diferite specializări, Isus a vindecat lepra (Matei 8,2-4), o boala destul de gravă pentru acele timpuri, pe care aș compara-o cu boala de cancer din zilele noastre. A vindecat de friguri (Matei 8,14-15), probabil răceala sau gripa de azi, a vindecat de paralizie (Matei 9,2-8), orbire (Matei 9,27-31), muțenie (Matei 9,32-34), surzenie (Marcu 7,32-37) și epilepsie (Matei 17,14-21). Ca doctor chirurg, Isus a vindecat ciungi (Matei 12,9-14), ologi (Luca 13,11-17), precum și cazuri de hemoragie (Matei 9,20-22) și dropică (Luca 14,1-6). A pus la loc urechea tăiată de sabie (Luca 22,50-51).

>>> continuare în pagina 9

Sorin Barbu Pitești

Mulțumesc mult pentru Revista din ianuarie. Mă bucur să constat că editorialul păstrează tonusul caracteristic ție. Citind însă alte materiale din revista, mi-a venit în minte ceva la care nu m-am gândit până acum.

Dacă analizăm un pic materialele din revistă, se poate remarca destul de ușor că majoritatea sunt autobiografice, în care prezentăm situația personală ca fiind o suferință, pe alocuri chiar un martiriu; ceea ce cred eu că denotă orgoliu; suntem deci orgolioși. Oare cum ne raportăm la suferință? Putem ști ce e suferința? Fiecare avem criterii personale la care ne raportăm; în funcție de educația și de experiența pe care o avem în relațiile sociale. La urma-urmei totul este relativ și se bazează pe convenționalisme pentru a putea comunica cu ceilalți. Dar oare îi înțelegem pe ceilalți, pentru a pretinde ca ceilalți să ne înțeleagă...? Sau doar căutăm să delegăm către ceilalți responsabilitatea pentru situația personală în care ne aflăm...?

Întrebări, întrebări, întrebări! Mă bucur că ne provocă la analiză de sine, la cercetare atentă a ceea ce se află în străfundurile inimilor noastre.

Mulțumim Sorin!

Dragoș Dumitrescu București

M-am tot întrebat de ce oamenii ajung să își distrugă viața prin modul lor de a trăi dezordonat și dependenți de vicii. Sunt însetați de a fi în centrul atenției. Și toate acestea sunt realizabile numai cu ajutorul banilor.

Aceste hârtii sau monede au ajuns să dea valoare tuturor lucrurilor care ne înconjoară, să ne modeleze ca

oameni în ceea ce am devenit astăzi. Cu toții luptăm să câștigăm cât mai mulți bani pe care apoi îi irosim pe tot felul de lucruri inutile.

Oare cum ar fi dacă nu ar mai exista bani pe pământ și totul ar fi plătit cu timp din viața noastră! Adică, în loc să fim plătiți cu 5 lei pe oră, să ni se dea 50 de ore de viață pentru o oră de muncă, urmând ca din acest timp câștigat să ne plătim întreținerea, să cumpărăm alimente, să ne îmbrăcăm...

Oare și-ar mai cumpăra cineva haine de la Armani când ar ști că trebuie să dea câțiva ani din viață pentru ele? Am mai cumpăra vile, mașini de lux? Oamenii s-ar mai apuca de fumat, s-ar mai îmbăta cineva știind că dă timp din viața lui pe acest viciu?

Oare cum am trăi? În ce ne-am găsi plăcere? Pe ce ar merita să cheltuim timp din viața noastră, știind că având o viață ordonată am putea să fim chiar nemuritori. Și deschizându-le mintea celor dragi nouă, ajutându-i să ducă o viață ordonată, nu mai suferim pentru pierderea lor trăind și ei o veșnicie!

Eu cred că Dumnezeu ne poate oferi veșnicia dacă vom înceta să mai facem atâtea păcate pentru a obține acele hârtii și monede care au ajuns să ne conducă viața și să ne transforme în niște monștri fără sentimente pentru cei din jurul nostru. Ar trebui să descoperim adevăratele valori ale vieții și să le prețuim la adevărata lor valoare.

Pentru început, gândiți-vă că de mâine nu mai există bani, iar la magazine prețurile sunt în timp din viața voastră. Pe ce merită să dați timp din viața voastră?

Gânduri menite să ne pună... pe gânduri!
Mulțumim Dragoș!

..... Spiritual :..... ..: Spiritual :..... ..: Spiritual :..... ..: Spiritual :..... ..: Spiritual :.....

>>> continuare din pagina 8

2. Învieri ale morților: - Sunt raportate trei învieri reprezentând puterea de viață a marelui nostru Dumnezeu triun. Este vorba de o fetiță, și anume fiica lui Iair (Luca 8,49-56), un băiețel, fiul văduvei din Nain (Luca 7,11-17) și un adult, Lazăr din Betania, prietenul Domnului (Ioan 11,1-44).

3. Exorcizări: - (Matei 8,28-32). Forța malefică a omenirii este învinsă categoric de Isus, care are putere să scoată afară demonii din persoanele posedate.

4. Putere asupra forțelor naturii: - Isus merge pe apă (Matei 14,25-27), potolește furtuna (Matei 8,23-27), usucă smochinul fără rod (Matei 21,18-22), poruncește peștilor să se lase prinși (Luca 5,1-11).

5. Ajută pe oameni: - Transformă apa în vin (Ioan 2,1-11), hrănește mulțimi de mii de oameni (Matei

14,13-21), face rost de bani din gura unui pește (Matei 17,24-27), Se face nevăzut din fața mulțimii înfuriate (Luca 4,27-30).

Ai vrea ca Isus să facă o minune și pentru tine? Care ar fi acea minune de care simți că ai cea mai mare nevoie? Roagă-te chiar acum. Isus este la fel de puternic și la fel de iubitor și gata să ajute pe oamenii aflați în nevoie, ca și atunci. Fii gata să îți predai viața lui Isus și să-L urmezi pe El ca și ucenicii de pe vremuri și atunci, nu doar că tu însuși vei fi vindecat, dar vei putea vindeca și pe alții cu puterea care vine de la Dumnezeu.

Cred că nu mai este o noutate să spun că și în fața acestor desfășurări de forță a supranaturalului, s-au găsit unii învățați care să considere că „omul acesta este un păcătos” (Ioan 9,24). Bine, dar atunci cu ce putere face

astfel de minuni? Iată ce răspuns au găsit ei: „Dar unii ziceau: „El scoate dracii cu Beelzebul, domnul dracilor” (Luca 11,15). Contrastul dintre cei care cred în Isus și cei care nu cred este zdrobitor. Pozițiile lor sunt diametral opuse și ireconciliabile.

Nici tu nu poți rămâne neutru în fața acestor minuni pe care Isus le-a făcut și continuă să le facă și astăzi. Cine este El și de unde Îi vine puterea? Este foarte important ce crezi, pentru că vindecarea ta, ca și mântuirea ta, depinde de credința pe care o ai sau nu o ai în Isus. Ce frumos exprimă Pavel lucrul acesta în Romani 10,9: „Dacă mărturisești deci cu gura ta pe Isus ca Domn, și dacă crezi în inima ta că Dumnezeu L-a înviat din morți, vei fi mântuit.”

-sfârșit-

Talentul... nu cunoaste handicap!

TU AMURG NEUITAT

O tu amurg neuitat
Din zile de astă-vară
Pe mal de Olt învolburat
Privește o vădană.

Cu strălucire ca de sânge
Și-n malul celălalt
Moș-Soare încet, apune
Parcă, s-a'ntunecat.

Așa, stai tu femeie tristă
Te rogi, în gândul tău
Ca să ai și tu fericire
De-acum în drumul tău.

Vin, lângă tine puii tăi
Tu nu poți să-i privești
Vorbesc cu tine amândoi
Tu, taci și te sfiești.

Pe lângă-un foc aprins pe mal
Stau ei și-și povestesc
Țăranii, din Shitu de Olt
Tot ce-și mai amintesc.

Și câinele ce-i însoțește
Pe vreunul dintre ei
Mai latră și se tăvăleşte
De ai săi purice.

Iar tu străină,
Din plai prahovean
Venita-i ca să pescuiești
Să strângi și tu un ban.

Și George cu barca-i plecat
Să-nece plasele
Împreună cu-al său cumnat.

Ce cauți tu, aici cu ei?
Te-ntreabă valurile,
Ochi-ți sunt reci,
Sunt ca de gheață
Nu-ți curg lacrimile.

Ionescu Daniela Nicoleta
Nedelea (Prahova)

DE CE?

Eu cred că oamenii sunt buni
Chiar dacă este multă jale-n lume.
Cred în Frumos, cred în minuni,
Chiar dacă nu le dau un nume.

Profund și omenesc mi-e crezul,
Născut din jalea tuturor,
În foșnetul de frunze-și are miezul
Și-n clipocitul apei de izvor.

Eu cred... Dar nu știu cum se poate
Să-mparți atât de inegal
Supremul drept la Sănătate
Nu mi se pare că-i normal!

De ce mi s-a luat din viață
Când altora s-a dat cu traista plină?
Când fi-vom Doamne, față-n față,
Voi întreba: cine-i de vină?

Cidem Narcis Brâslășu
din volumul „Fir de iarbă”

GER CUMPLIT

Este un ger cumplit afară
Câinii urlă a pustiu.
Un viscol năpraznic s-a ivit
Oamenii înzăpeziți,
de viscol loviți.
Luna lui Gerar
și-a făcut iar de cap.
Iarna rea și zgripturoaică.
Nu te mai răzbuna pe noi.

Oare tu de ai avea copii
De ei nu te îndurai
și cu viscol îi loveai?
Hai să nu fim răi,
să nu ne răzbunăm.
Vino la o cană de ceai,
sau poate un vin fierț.
Oasele să le dezmoțim
și cu drag să povestim.

Fiecare să își spună povestea sa.
Cum i-a dat-o Domnul Sfânt pe pământ.

Chită Adriana – Răchitoasa (Bacău)

MICUL RAI

Când Adam și Eva au gustat din fructul oprit, Dumnezeu i-a izgonit din Rai, dar în nemărginita Lui dragoste s-a gândit să le mai dea o șansă și le-a creat o lume asemănătoare Raiului, spunându-le că au la dispoziție câțiva zeci de ani pămâtenii să dovedească că au învățat să trăiască în acest mic rai, respectând regulile cerești și să fie pregătiți pentru Marele Rai din ceruri să pășească pentru o eternitate.

Ei și-au început viața pe pământ înmulțindu-se și trăind o viață fără responsabilități. Urmașii lor au început să distrugă, puțin câte puțin, creația divină uitând de Dumnezeu și căzând în desfrâu.

Atunci, Tatăl ceresc, vrând să le dea un semn al puterii Sale a creat un potop salvând doar câțiva credincioși într-o arcă împreună cu viețuitoarele pământului.

Aceștia au început o viață nouă, dar care a dus tot spre păcat, spre mahnirea Domnului, care vrând să le reamintească de ce sunt ei pe acest pământ, a distrus Sodoma și Gomora, care deveniseră două mari centre ale păcatului.

Oamenii nu au ținut cont de aceste semne și au continuat să ducă o viață în care Dumnezeu ura uitat de tot mai mulți necredincioși.

Dumnezeu vrând să ne arate totuși cât ne iubește, chiar și așa păcătoși cum suntem, Și-a trimis Unicul Fiu ceresc pe pământ să Se nască în perioada iernii, când totul este purificat de pătura albă a zăpezii trimisă de Dumnezeu să acopere toate murdăriile noastre.

Fiul lui Dumnezeu, crescând, ne-a învățat ce este bunătatea, credința, iertarea, dragostea, fiind chiar El exemplul pentru noi, prin felul cum Și-a trăit viața pe acest pământ.

Dar și această dovadă de dragoste a lui Dumnezeu pentru noi am ignorat-o, omorându-L chiar pe Cel care venise să ne salveze și să ne învețe să găsim drumul spre Raiul etern. L-am crucificat, dar, ca un ultim semn, el a înviat primăvara de Paști, când natura revine la viață, când totul înverzește, când florile își deschid petalele mângâiate de razele soarelui.

În acest fel, Domnul nostru Isus, care S-a sacrificat pentru noi, ne-a arătat că nimic nu este pierdut încă și mai avem o șansă să ajungem lângă El dacă vom învăța să trăim în acest mic rai, iubindu-L, respectându-L și având o viață în care să ne câștigăm biletul spre Marele Rai.

-sfârșit-

Dragoș Dumitrescu - București

CĂTUȘE PENTRU SUFLET

*Sunt acel pumn de țărână
despre care nu s-a vorbit,
o înverzire în coamele cailor
pregătiți pentru ultima lor cursă de alergare.*

*m-am surpat
sub o tâmplă fără spațiu,
cu sabia privirii mele
am tranșat orizontul;*

*câteva picături de sânge
dau viață poemelor
ce tind a fi
cătușe pentru suflet.*

Magdalena Dorina Suci
din volumul „Cătușe pentru suflet”

IUBIREA NU-I DEPARTE

*Cât de greu și trist drumul vieții mai este,
Cân omul singur și îndurerat pe el merge,
Și nu are de la cine să audă o vorbă bună,
Nu simte iubire, o caldă strângere de mână.*

*Când vine seara, intră în cameră să se culce,
Nu găsește pe nimeni să spună o vorbă dulce,
Să-i ofere o clipă de tandrețe, de mângâiere,
Să-i spună „Noapte bună!”, vorbe ce-i fac plăcere.*

*Trece noaptea grea, de dimineață el s-a trezit,
Se uită afară pe geam și vede cerul însoțit,
Dar sufletul lui este greu și plin de tristețe,
Nimeni nu-l întreabă cum a dormit, ce-și dorește.*

*Pleacă de-acasă cu sufletul plin de speranță,
Că astăzi o să trăiască o nouă și frumoasă viață,
Gândind că iubirea o să apară în drumul lui,
Și nu va mai pleca, are să-i stea mereu alături.*

*Când mergi pe drum să nu privești doar înainte
Iubirea poate nu-i departe ci chiar lângă tine,
Așteaptă s-o bagi în seamă, să-i vorbești cu tandrețe,
Să nu se supere pe tine, mai departe să nu plece.*

*Iubire mergând grăbită, de nu te-am văzut pe tine,
Trage-mă de colțul hainei, întreabă-mă ce-i cu mine,
Ca să mă opresc în loc, să văd cât ești de bună,
Iar eu să-ți mulțumesc, să mergem doar împreună.*

*Doamne, Te rog ajută-mă iubirea s-o întâlnesc,
Dă-mi putere, dă-mi curaj lângă mine s-o opresc,
Și prin sinceritate, înțelegere, prin fapta bună,
Iubirea mea, iubirea ce-o aștept să fie tot împreună.*

Popescu Nicoleta – Bughea de Jos (Argeș)

CÂND E DRAGOSTE

*Când e dragoste pe lume
Și nu e numai puțin, urjume
Toate trec mereu mai bine
Așteptarea, rana, lanțul trece
Cugetul nu mai ți-e rece.
Lacrima ca de la sine
Vine repede s-aline
Nu stă să te-înnece
Curge un pic și trece.
Toate au farmec, har și viers
Toate au un sens și-un înțeles
Și chiar vorbele curate dau ghes
Că-s născute din al ei pur Univers.*

*Inima e mai vioaie
Viața are aripioare
Harul dragostei de-i jar
Uiți de orice e pelin
Fără de vreun gust și-amar.
Când frumsețea din natură
Doar prin dragoste privești
Tu de toate dintre flori
Îți faci suflet cu comori
Chiar că te îndrăgostești.
Nu mai bați nici animalele
Le dai hrană, ușurezi poverile
Când e dragoste pe lume
Toate-ți merg din rău în bine
Știi ce e prietenia, guști și veselie
Uiți de năpaste că ai dragoste
Inima la inimă face un click
Și se iartă vechi metehne
Că e dragoste cu sâc, șic
Și nu e doar câte-un pic.
Stele sclipesc voioase
Iernile devin frumoase
Și te-ndemni numai la bine
Că e dragoste pe lume
De n-ar fi, n-ar exista
Noi n-am ști de Golgota
Dar pentru că există
Inima e pacifistă.*

Diaconu Liviu Aurel

Talentul...

nu cunaste

handicap!

AMINTIRI DIN COPILĂRIE

*Parcă nu a trecut mult
De când cuvântul „cocoșoaică”
îl stâlceam și pe toți îi amuzam.
Parcă trecut o săptămână
de când credeam
în a măseluței zână
și-o întrebam
pe profesoara de gimnastică
cu mare râvnă:
Tu n-ai copii? Și pe ea o uimi.
Cu capul de saltea m-a dat
pentru că la bicicletă n-am pedalat
din cauză că aveam
genunchiul încârligat.
Când o femeie te supără
Faci apel la al ei instinct matern.
Și deși nimic nu e etern
Nici în acele clipe grele
Nu mi-am pierdut speranța
Care moare decât odată cu viața
Și acum că mare sunt
Credeți-mă pe cuvânt
Toate aceste amintiri
Îmi aduc în suflet un zâmbet
Anii au trecut tiptil
Și am păstrat înăuntrul meu
O inimă de copil.*

Zărnescu Elena – București

IUBIREA

Dedicată lui
Burcea Aurel și mamei lui

*Iubirea e un dar veșnic
Luminează și în întuneric
Doar când emană iubirea
Omul găsește fericirea*

*Inima în piept vibrează
Ca o flacără ce luminează
Îmi dă avânt să zbor
La tronul Tatălui Creator.*

*Inima îmi strălucește
Duhul Sfânt o întărește
Mi-o îmbracă cu lumină
O hrănește cu izbândă.*

*Soarele o încălzește
Inima plină de bucurie este
Sub oblăduirea Bunului Dumnezeu
Inima bate mereu.*

Mincă Elena Gabriela – Alexandria

Eremia Gheorghe

Ora veselă! Dacă singurătatea nu vrea să te lase în pace, eu îți dau un leac (fără doctor). Sună de la 8-12 și 15-21. Aștept și mesaje. Eu am 60 de ani, sunt f.f. vesel și pus pe glume! Vă aștept pe toți, indiferent de religie, sex, vârstă. **0760-296928**

Militaru Ioan

ANUNȚ! Vă rog din suflet pe cei care puteți și vreți să-mi dați o mână de ajutor. Am restanță la factura de lumină și am nevoie de 250 de RON. Altfel risc să-mi taie furnizarea de curent electric. Cât puteți fiecare, cât de puțin, este binevenit. Îmi puteți trimite prin mandat poștal la: **Militaru Ioan Loc. Bărcănești Str. Morii Nr. 52 Jud. Prahova Cod. 107055.**

Vă mulțumesc anticipat tuturor. Doamne ajută!

Cu deosebit respect Militaru Ioan

Ana Maria Damoc

Am reușit în cele din urmă să public o carte alături de alte 2 fete, la fel de curajoase și talentate. Dorim să facem cunoscută tuturor cititorilor revistei cartea noastră „Esența”. Împărțim toate 3 cam același destin: suntem în scaun cu rotile, fie datorită bolii rare care condamnă iremediabil (cazul Irinei și al meu), fie pentru că destinul a fost scris să nu meargă niciodată (Iuliana). Noi, autorii acestei cărți: Irina Cristina Bisoc, AnaMaria Damoc și Iuliana Mart, dorim să vă împărțim din puterea noastră sufletească de a depăși barierele dizabilității, de a visa și a zâmbi în fața tuturor cu fruntea sus.

Toate acestea au fost posibile datorită implicării Clubului Serfim din orașul Roman care are ca scop socializarea și încurajarea persoanelor cu handicap din mediul rural. Cine dorește să susțină speranța a 3 îngeri poate comanda o carte aici: Asistent social Mihaela Moraru mobil: 0746-697571, e-mail: social@fundatiaserafim.ro

Prodanof Paul

Numele meu este Prodanof Paul, din Rosiorii de Vede. Am niste catetere lubrefiate, pentru sondaj intermitent, pe care eu nu le mai folosesc. Dacă cumva știți pe cineva care are nevoie de ele, mă ofer să le dau complet gratuit. Cateterele sunt din silikon, mărimea 12 și sunt în jur de 300 de bucăți. Nr. meu de tel. este: **0728-341240.**

Spătariu Ortansa

Mă numesc Spătariu Ortansa, am 62 de ani, sunt nevătătoare gr. I și doresc ca prin intermediul acestei reviste să găsesc pe cineva cu credință în Dumnezeu, la care să pot sta cu chirie (până în 150 Euro). De preferat garsonieră, deoarece doresc să stau singură. Doresc în București, de preferat sect. 6, însă... poate fi și un alt sector. **0768-479435; 0746-684847; 0720-307639 și 021-3238104.**

Lăcrămioara

Mă numesc Albu Gina Lăcrămioara, am multiple probleme de sănătate care necesită tratament medicamentos. Nu-mi permit să cumpăr medicamentele, așa că rog pe toți oamenii suferinți cre pot și vor să mă ajute. Contul este RO63 CECE C001 9462 9590 6211 CEC Bank. **0720-271922**

Anonim

Doresc să ajut pe oameni să cunoască Biblia, pentru o viață mai bună și pentru viața veșnică. Cei interesați mă pot suna la **0720-154534 și 0760-039547**

Lenuța

Mă numesc Buruian Lenuța, locuiesc în București, la bloc, am 47 ani, trăiesc din indemnizația de persoană cu dizabilități, gr. II (234 RON), având afectate mâinile și picioarele. Nu am pe nimeni (am 2 copii, dar sunt la casele lor, cu problemele lor), fără nici un alt ajutor. Vă rog din tot sufletul meu pe toți cei care aveți posibilități și o inimă mare să mă ajutați cu o sumă de bani, indiferent cât este de mică. Locuiesc într-o locuință socială și de 5 luni n-am mai putut plăti chiria. Mi-e teamă să nu fiu dată afară. Nevoia mea este de 150 RON. **0761-185105.**

Moinescu Maria – București

Mă numesc Maria și aș dori să-mi găsesc ceva de lucru la domiciliu. Pot să lipesc plicuri, pot să completez formulare sau pot să învăț dacă este nevoie.

Doresc să muncesc la domiciliu, deoarece nu pot să mă deplasez prea bine, dar vreau să îmi ajut familia și să îmi îndeplinesc un vis: să am casa mea. **0727-545617** (răspund între orele 9-19, nu răspund la nr. private)

Oneală Petrică

Vând Opel Astra-F-CC, motor 1,6 / 1995, RO-Giurgiu (jud. Giurgiu), Comuna Joița (la 12 km. de București), înmatriculată în România în data de 14.05.2009, RAR efectuat, inspecția tehnică până pe 31.05.2013, 150.000 km, 101 CP (74 kw), 1598 cm³, benzina, Euro 3, cutie automată - adaptare omologată pentru persoane cu dizabilități (handicap) dar poate fi condusă și de persoane fără probleme / adică pedalele nu sunt anulate, albastru - metalizat, ABS, geamuri electrice, închidere centralizată, airbag, radio / CD, servo direcție, proiectoare ceață, schimb ulei motor efectuat de curând, baterie nouă, vopsea originală, interior plăcut și stare impecabilă, primul proprietar, 2.600 Euro (ușor negociabil). Date de contact: Telefon **0769-373212** sau **0745-384639.**

Nota redacției: Responsabilitatea corectitudinii informațiilor din anunțuri, aparține în totalitate autorilor!

..... Să ne rugăm pentru Să ne rugăm pentru Să ne rugăm pentru

Încă de la apariția primelor numere ale revistei, cu mare bucurie am primit sugestia voastră de a exista o asemenea rubrică în cadrul revistei noastre și cu mare bucurie am consemnat mereu cererile de a ne ruga împreună pentru ceva sau pentru cineva anume.

Știu că este greu și unora dintre noi chiar poate să li se pară ciudat sau chiar să-i deranjeze o asemenea rubrică (așa aș fi simțit și gândit eu în urmă cu câțiva ani), însă avem un Dumnezeu atât de minunat și de dornic de a ne răspunde la rugăciune (știu din propria-mi experiență), încât ar fi o lipsă de înțelepciune de a nu asculta de îndemnul Său de a ne ruga unii pentru alții.

În plus, aceasta arată nu numai că avem încredere în El, ci și că simțim unul cu celălalt, că ne pasă.

Să ne rugăm pentru familia lui Aurel Burcea ca Dumnezeu să lase ploi de binecuvântări cerești și pământeste, mult belșug de sănătate.

Să ne rugăm pentru revista „Împreună”, fundația „Alinare” și clubul „Ridică-te și umblă” ca Dumnezeu să lase belșug de binecuvântări.

Pentru toți sponsorii de la mic la mare ca bunul Dumnezeu să lucreze la inima lor, ca revista să apară mereu.

Să ne rugăm pentru frații, surorile și prietenii de suferință.

Să ne rugăm pentru familia mea.

lordache Ionel Marius – Vișoara (Constanța)

Să ne rugăm pentru sănătatea lui Burcea Aurel, pentru familia sa, pentru sponsori, pentru toți cei ce suferă și pentru țara noastră, să fie pace și sănătate.

Chită Adriana – Răchitoasa (Bacău)

Din cauză că trebuie să stau mult pe căruț (14-15 ore zilnic), escarele mi se închid și mi se deschid. Slavă Domnului! S-au închis, dar rog să fiu susținut în continuare în rugăciune.

Burcea Aurel – Peretu (Teleorman)

Să ne rugăm pentru întâlnirile din București, să găsim sponsori pentru ele, pentru activitățile ce se vor desfășura, pentru ca să ni se umple inimile de împlinire, bucurie, satisfacție, etc...

Burcea Aurel – Peretu (Teleorman)

După cum bine vedeți la finalul revistei, sponsorii se retrag unul după altul. Să nu mai apară revista!!! Eu nu știu, ci numai Domnul știe.

Ceea ce știu este că trebuie să continuăm să prezentăm dorința noastră la tronul Lui de milă și de har, iar El să hotărască. (Rom. 8: 28)

Burcea Aurel – Peretu (Teleorman)

(Oare din 3.000 de primitori ai revistei, doar 3-4 conștientizăm importanța și necesitatea rugăciunii? Doar 3-4 înțelegem că atunci când mai mulți se roagă, Dumnezeu lucrează?)

..... La Mulți ANI! La Mulți ANI! La Mulți ANI! La Mulți ANI!

Teodorescu Daniel

„La mulți ani!” pentru o soție deosebit de dragă mie, la care țin enorm de mult, **Teodorescu Maria**, care pe 15 februarie împlinește frumoasa vârstă de 41 de ani. Să fie iubită și apreciată de toți cei dragi. Să nu uiți că cineva drag te iubește, soțul tău.

Chită Adriana – Răchitoasa (Bacău)

Pe data de 1 februarie prietenele mele **Mariana Boacă** din jud. Vaslui și **Florea Adriana** din jud. Călărași (18 februarie), fac o frumoasă vârstă. Le doresc multă sănătate, toate florile din lume și un călduros „La mulți ani!”

Ordace George & Veronica

Pe 1 februarie un sincer și călduros „La mulți ani!” pentru **Boacă Mariana**.

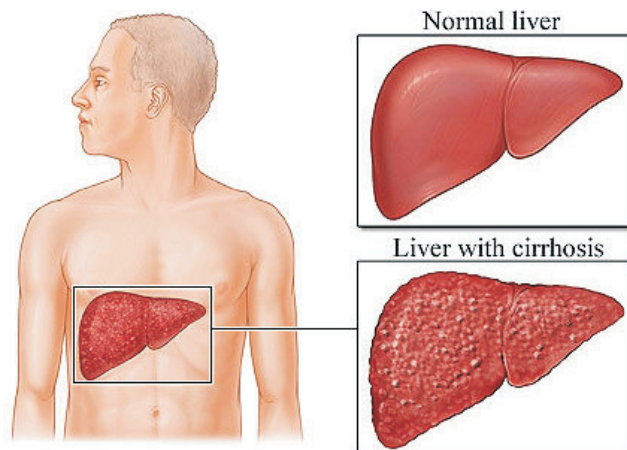
Ciroza hepatică

As. med. IULIANA STANISLAV

Dumnezeu a oferit organismului o capacitate uimitoare de refacere. În mod special ficatul are o capacitate extraordinară de regenerare. Uneori este agrasat atât de puternic și timp îndelungat încât nu se mai reușește acest lucru (n.r.: să se regenereze).

Datorită proceselor inflamatorii de lungă durată (hepatitelor cronice de tip B și C), datorită multor medicamente, alcoolului, a grăsimilor și a altor toxine, apar leziuni fibroase (ficatul se fibrozează și se sclerozează). Ficatul încearcă să se regenereze și apar noduli regenerativi, în jurul cărora sunt benzi de țesut fibros, țesut care este nefuncțional.

În cazul cirozei hepatice, fiziologic, se remarcă tendința către insuficiența tuturor funcțiilor acestui organ vital (sintetizarea bilei, detoxifiere, metabolism, coagularea sângelui, etc.). Datorită presiunii mari ce se crează în vena portă - hipertensiune portală (o parte din sângele adus din vena portă la ficat este împiedicat de fibroză să mai circule prin el), sângele este obligat să caute trasee paralele, circulă prin venele stomacului și prin vena splenică, măbind splina (splenomegalie) și prin

vasele esofagului (varicele esofagiene) existând pericolul de hemoragie internă.

Pot apărea trombocitopenie și leucopenie.

O altă complicație cauzată de hipertensiune venelor porte este **ascita**. Ascita reprezintă acumularea unui exces de lichid în cavitatea peritoneală.

Dieta în această boală este: evitarea sării din alimentație, deoarece aceasta favorizează depunerea apei în țesuturi.

Evitați alimentele ce derivă din carnea de porc (mezelurile, carnații și tot ce înseamnă conserve de carne)

Întrerupeți total alcoolul și fumatul și încercați să aveți o alimentație cât se poate de naturală bazată pe fructe și legume.

Până data viitoare sănătate tuturor și nu uitați să fiți cumpătați.

..... Viața așa cum este Viața așa cum este Viața așa cum este

>>> continuare din pagina 3

scris să fie bune prin ele însele din punct de vedere al creativității și măestriei artistice. De aceea, am fost mândră și încântată ori de câte ori am lansat un nou volum de poezii.

După ce am publicat câteva volume de versuri, am încercat o nouă provocare, prima carte de proză scurtă. Alcătuită din amintiri, speranțe, întrebări, pentru a-mi demonstra mie dacă dețin capacitatea de a transforma imaginile în cuvinte, refuzând deliberat nuanțele de gri, neconsistente. Alături de metaforă, ca mesajul să fie unul consistent, direct și nepărtinitor, m-am folosit de un pragmatism eficient. Volumul meu "Povestiri alese" l-am scris cu convingerea că indiferent de împrejurări, cuvântul va răzbate permanent.

Încercând să-mi frâng propria-mi suferință,

am dorit să ofer celor din jur frumusețe. De aceea mă doare imens când oamenii deseori trec pe lângă mine fără să bănuiască imensa mea sensibilitate și capacitate de a se dăruia celorlalți. Profesorul Constantin Lămureanu care era îndrumătorul nostru la "Grupul de dialog poetic-filozofic Petre Țuțea - țăranul filozof" cu prilejul lansării volumului al IV-lea de versuri spunea: "Poeta transformă propria ei suferință, într-un prilej de a dăruia celorlalți oameni momente de lirism autentic. Cidem care nu poate să scrie cu propriile ei mâini și dictează versurile mamei sale, are atâta putere nu de a învinge mult mai mult decât atât, puterea de a transforma neputința în virtute".

-va urma-

Noua lege a asistenței sociale (1)

Av. DANA BORDEIANU

Așa cum promiteam în articolul trecut, atunci când doar am făcut o trecere în revistă, începând cu ediția de față, voi prezenta conținutul acestei noi Legi a Asistenței Sociale nr. 292/2011 ce a fost publicată în M.Of. nr. 905 în 20 decembrie 2011.

Știu că mulți dintre dvs. așteptați cu ardoare adoptarea acestei legi ca pe o speranță de mai bine, mai frumos, mai onorabil... Rămâne de văzut în ce măsură acest nou act normativ va împlini așteptările oamenilor.

Încă de la început, Legea asistenței sociale introduce o sintagmă nouă: *”sistemul național de asistență socială”*, aceasta însumând de fapt toate instituțiile, măsurile și acțiunile prin care statul intervine în vederea susținerii oamenilor aflați în nevoie.

Legea distinge trei momente posibile în care va interveni statul: în prevenire, limitare sau înlăturarea situațiilor care ar putea duce oamenii la marginalizare și excluderea (excludere) socială.

M-ați putea acuza că sunt tributară termenilor juridici și că nu reușesc pe deplin să mă rup de partea tehnică a prezentării unei legi – însă, realitatea socială, corect surprinsă, este redată complet doar folosind acești termeni – pe care deja i-am supus unor compromisuri încercând să-i explic.

Revenind la **Legea** noastră de interes, cum spuneam, se face referire la marginalizare și excludere. Cele două expresii folosite de legiuitor presupun **excluderea, îndepărtarea către marginea societății**. Și oare câți oameni nu s-au simțit așa când, neavând cele necesare unui trai minim, și-au înghițit lacrimile în taina sufletului, neavând cui și cum să-și strige durerea! Acum există o lege, un cadru normativ, însă, rămâne de văzut ce efecte va produce. Va coborî în viața cotidiană ori va rămâne un noian de litere pe o hartie de Monitor Oficial?

Cine are dreptul la asistență socială? Conform art. 4 *”Toți cetățenii români care se află pe teritoriul României, au domiciliul sau reședința în România, cetățenii statelor membre ale Uniunii Europene, ai Spațiului Economic European și cetățenii Confederației Elvețiene, precum și străinii și apatrizii care au domiciliul sau reședința în România”*.

Dreptul la asistență socială se acordă la cerere sau din oficiu.

Lecturând această **Lege**, consider utilă reținerea câtorva principii pe care dorește a se întemeia sistemul național de asistență socială:

-solidaritate socială și subsidiaritatea (întreaga

comunitate participă la sprijinirea celor aflați în nevoie)

-universalitatea (orice persoană are dreptul la asistență socială)

-respectarea demnității umane (este interzis orice abuz fizic, psihic, intelectual, politic sau economic)

-abordarea individuală (măsurile de asistență socială trebuie adaptate situației particulare de viață a fiecărui individ)

-parteneriatul (autoritățile publice centrale și locale vor trebui să colaboreze cu instituțiile private, organizațiile neguvernamentale și instituțiile de cult în scopul unic de a sprijini oamenii în nevoie.)

-participarea beneficiarilor (se așteaptă implicare directă și a oamenilor aflați în nevoie propunând măsuri, participând la programe, etc.)

-transparența (crește gradul de responsabilizare al administrației iar beneficiarul participă activ la procesul de luare a deciziilor)

-nediscriminarea (toți oamenii aflați în nevoie beneficiază de protecție socială *”fără restricție sau preferință față de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, categorie socială, opinie, sex ori orientare sexuală, vârstă, apartenență politică, dizabilitate, boală cronică necontagioasă, infectare HIV sau apartenență la o categorie defavorizată”*)

-eficacitatea (urmărirea celor mai bune rezultate)

-caracterul unic al dreptului la beneficiile de asistență socială (pentru aceeași nevoie sau situație de risc social se poate acorda un singur beneficiu de același tip)

-proximitatea (serviciile sunt organizate cât mai aproape de beneficiar, pentru facilitarea accesului și menținerea persoanei cât mai mult posibil în propriul mediu de viață)

-egalitatea de șanse (oamenii aflați în nevoie au acces în mod egal la acțiunile de protecție socială)

Pe de altă parte, legiuitorul stabilește și înțelesul unor termeni. Consider că la momentul oportun v-ar putea folosi cunoașterea acestora, astfel, în **art. 6 la litera g**, *Legea asistenței sociale* oferă o definiție generică deficienței: *”deficiența este consecința pierderii sau a unei anormalități a structurii corpului ori a unei funcții fiziologice”* iar la **litera h**, definește dizabilitatea astfel: *”dizabilitatea este termenul generic pentru afectări, limitări ale activității și restricții în*

>>> continuare în pagina 17

A doua şansă

-prima parte-

de Todd Pitock

în siguranță. Încă de la sosirea lui în Afganistan, nu a trecut nici o zi fără ca ei să nu vorbească la telefon, sau să nu-i trimită mesaje text.

Și acum se afla întins pe pământ, în timp ce infirmierii strigau, dând instrucțiuni. L-au pus pe o suprafață dreaptă pentru a opri hemoragia și a proteja pe cât posibil organele atinse de gloanțe. "Spuneți-i lui Ahja, că îmi pare rău, repeta el. Spuneți-i că o iubesc și-mi pare rău de ce s-a întâmplat."

Chirurgul șef de la spitalul militar Walter Reed de la Washington, colonelul Craig Shriver a examinat cavitatea abdominală a lui Tre și nu i-a plăcut ce a văzut. Au lipsit doar câțiva milimetri, pentru ca soldatul să fie omorât pe loc. Rănitul fusese deja operat de două ori în Afganistan, unde i-au înlăturat o parte din stomac și din pancreas. I-au mai tăiat și 45 cm de colon și 32 cm din intestinul subțire. În Germania el a mai fost supus la o altă intervenție pentru a preveni infecția. În total, i-au fost aplicate cel puțin 13 unități de sânge.

Și acum, trei zile după atac, Dr. Shriver, trebuia să încerce să reconstruiască intestinalele lui Tre și celelalte organe atinse. Nu i-a trebuit foarte mult timp să înțeleagă că va fi foarte dificil. Enzimele digestive s-au scurs din ceea ce mai rămăsese din pancreasul lui Tre. În loc să mai degradeze proteinele în intestin, acum era pancreasul pe care acestea-l digerau, distrugând vasele de sânge. "Pericolul este că dacă sângerarea se propagă la un vas important, voi fi incapabil să-l opresc, a spus chirurgul. Ar fi o catastrofă."

Grav rănit în Afganistan și condamnat să trăiască fără speranța de a se mai vindeca, starea sa se deteriora constant din rău în mai rău. Singura sa speranță: o grefă, niciodată încercată în astfel de condiții.

"Am fost atins! urlă Tre Porfirio. Ajutor, am fost rănit!" Ziua s-a desfășurat fără incidente în acest avanpost pierdut în munții Afganistanului. Soldatul a petrecut-o adunând crengi de copac, încălzindu-se și verificând funcționarea sistemului de telecomunicații. A auzit la un moment dat pași în spatele lui, dar nu le-a dat nici o importanță.

Înainte de ambuscadă, Tre cântărea 77 kg. Trei săptămâni mai târziu, greutatea sa ajunsese la 53 kg.

Avanpostul era arhi-plin: 74 de afgani din armata oficială și 24 de militari americani, trimiși ca întărire. Americanii se așezaseră într-o parte și afganii de cealaltă. Construit pe vârful unei coline, baza era fortificată cu pereți groși de beton și dotată cu turele de unde se vedeau țevile mitralierelor. Totuși era înconjurată de coline mai înalte, de unde dușmanul putea urmări orice mișcare din avanpost. Tre era neliniștit: dormind toți în același loc, americanii erau o țintă ușoară pentru atacatori; era nevoie doar de un obuz bine ochit și toată grupa ar fi putut fi distrusă. El și-a amenajat un colț puțin mai protejat, unde și-a întins sacul de dormit și s-a făcut comod pentru a urmări un film din seria Twilight (Amurg), pe un DVD. Apoi, înainte de a se culca, Tre s-a dus până la WC. Atunci s-a întâmplat să audă zgomotul de pași în urma sa, dar fără a-i trezi nici cea mai mică bănuială.

Trăgătorul care l-a urmărit, a ridicat pușca sa de asalt M16 și a început să tragă la foc automat. Primul glonte a perforat abdomenul lui Tre pe partea stângă; următorul i-a perforat intestinalele; al treilea toracele, aproape de plămâni.

Sub violența impactului, Tre a fost aruncat la pământ, dar atacul a fost așa de rapid, încât el a crezut că și-a scrântit

glezna. Apoi a văzut sângele și a simțit că spaghetti de mâncate la masă îi veneau pe gât și sucul gastro-intestinal îi ardea pielea.

Când trăgătorul fugea, Tre a avut timp să-l vadă că purta ghete de la armata afgană. Voi muri, a gândit în acele momente.

Înainte de a veni în Afganistan, Tre a promis logodnicei sale că un astfel de scenariu nu se va întâmpla. El a întâlnit-o pe Ahja Nock, cu zece luni înainte, la o petrecere la baza din Dayton, în Ohio, S.U.A. Obosit după o zi de plimbare cu un vehicul pe zapadă (snowmobile), el s-a decis doar să facă act de prezență la petrecere, pentru un timp cât se poate de scurt. Ahja, însoțise un prieten, puțin împotriva dorinței inimii sale. Amândoi s-au regăsit în jurul unei mese, pentru a se înfrunța la un joc de societate.

Când toți jucătorii – chiar și Ahja – s-au aliat împotriva lui Tre, pentru a-l împiedica să câștige, el a răspuns prin răsturnarea tablei de joc. Totuși, această acțiune nepoliticoasă, de prost gust, a reușit să o seducă pe tânăra femeie. Ei nu s-au mai despărțit de atunci. Când aviația a cerut un specialist în telecomunicații, Tre s-a dus ca voluntar.

După două zile de la plecarea lui Tre la antrenament, Ahja a descoperit că era însărcinată. Soldatul era nebun de bucurie. "Nu te stresa, totul va fi bine."

Chiar dacă ea știa de frecvențele ambuscade, Ahja l-a crezut, deoarece majoritatea soldaților, femei sau bărbați, se întorceau sănătoși din Afganistan. "Cine o să te tragă în sus, îi spunea ea în glumă la telefon, ca să vii mai repede acasă."

Acest gen de glumă a devenit unul din felurile lor specifice de a comunica. Ahja era o sursă de energie, îndrăgostită după ieșirile în aer liber, totdeauna gata pentru o nouă aventură. El era un bărbat bine făcut de 1,90 metri, mare amator de jocuri pe internet în direct și de filme de seria B. Tre știa că Ahja era puternică și descurcăreță, dar el încerca tot timpul să o asigure că el era

>>> continuare în pagina 17

>>> continuare din pagina 16

Atrofierea pancreasului, inevitabilă, va avea consecințe teribile. Pancreasul are o funcție esențială: produce insulină și glucagon, hormonul care reglează nivelul glucozei din sânge. În absența pancreasului, organismul va suferi de forma cea mai aprigă de diabet insulino-dependent. Nivelul insulinei din sânge, va oscila într-o manieră anarhică, coborând până acolo, încât ar produce o comă diabetică, sau ar urca la fel ca o săgeată, provocând leziuni în unele organe. Victimele riscă să orbească, sau să le fie amputate membre și chiar crize cardiace, accidente cerebrale și desigur moartea.

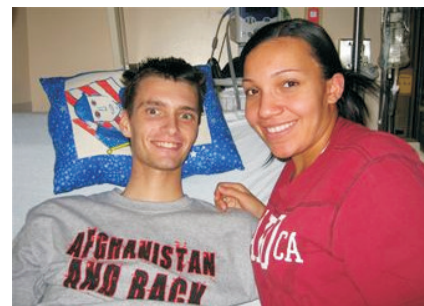
În picioare în sala de operații, Dr. Shiver, își spuse că Tre are o viață întreagă de trăit, că el a fost rănit servind patria și că el merită tot ce este mai bun. Poate este un mijloc, se tot gândea chirurgul. La începutul carierei sale, a urmat un curs de calificare despre tratarea cancerului de pancreas și profesorii săi i-au vorbit de transplantul de mici porțiuni - insule de Langerhans (**Insulele lui Langerhans** reprezintă o aglomerare de celule aflate în pancreas, care măsoară presiunea

sângelui, produc insulină și o eliberează în sânge, având rol de glandă endocrină). În pancreas, acestea sunt celulele care produc insulina; ar fi posibil să le pre-leveze și să le injecteze în ficat, care ar deveni astfel un pancreas suplimentar, în același timp, păstrându-și toate funcțiile specifice. Chiar dacă tehnica aceasta iese din normal - donatorii de pancreas sunt foarte rari, transplantul de insule este practicat de ceva ani pentru a vindeca persoanele suferind de pancreatită cronică.

Acest tip de operație n-a fost niciodată testat pe o persoană în plină criză traumatică. Dr. Shiver trebuia să utilizeze propriile celule ale lui Tre, căci așteptarea unui donator de pancreas durează în medie doi ani.

Vestea bună, era că pacientul nu avea nevoie să ia medicamente puternice imunosupresoare pentru restul vieții. Vestea rea era că pancreasul său distrus în mare parte, nu ar conține poate suficiente celule, sau că ele ar putea fi inutilizabile.

Mai erau și alte obstacole. Starea rănitului nu era atât de stabilă, pentru a-l mai putea transporta într-un spital

echipat pentru o astfel de operație. Dr. Shiver și colegii săi, trebuiau să-i extragă organul și să-l trimită la un centru specializat. Și pentru a pune capul la toate aceste probleme, era un sfârșit lung de săptămână (Ziua Recunoștinței), pe care tot personalul medical urma să-l petreacă în natură, fapt care crea un alt impediment. Rahul Jindal, un coleg al doctorului Shiver și un chirurg experimentat de la Walter Reed, s-a așezat la telefon să sune cât mai mulți medici, pentru a găsi pe cei disponibili.

-va urma-

Sursa: Selection.ca, ianuarie 2011
Trimis de TRAIAN FLOREA – Canada

..... Litere de lege :..... :..... Litere de lege :..... :..... Litere de lege :..... :..... Litere de lege :.....

>>> continuare din pagina 15

participare, în contextul interacțiunii dintre individul care are o problemă de sănătate și factorii contextualii în care se regăsește, respectiv factorii de mediu și personalii”.

Apoi, la litera q: *”incapacitatea reprezintă reducerea parțială ori totală a posibilității de a realiza o activitate motrică, cognitivă sau un comportament”* iar la litera r, stabilește că: *”invaliditatea este o noțiune medico-juridică ce exprimă statutul particular al unei persoane care are limitată capacitatea de muncă și este asigurată în sistemul public de pensii și care beneficiază de drepturi conform legii”.*

Cele arătate mai sus sunt întărite la litera a¹ din același articol: *”persoanele cu dizabilități reprezintă acele persoane care au deficiențe fizice, mentale, intelectuale sau senzoriale de durată, deficiențe care, în interacțiune cu diverse bariere, pot îngreuna participarea deplină și efectivă a persoanelor în societate, în condiții de egalitate cu ceilalți”.*

Mergând mai departe, conform **Legii**, vor exista 4 categorii de beneficii de asistență socială sau 4 destinații de ajutorare a oamenilor:

-beneficii de asistență socială pentru prevenirea și combaterea sărăciei și riscului de excluziune socială;

-beneficii de asistență socială pentru susținerea copilului și familiei;

-beneficii de asistență socială pentru sprijinirea persoanelor cu nevoi speciale;

-beneficii de asistență socială pentru situații deosebite.

Cum se acordă aceste beneficii?

a. Se acordă în bani;

-alocații, indemnizații, ajutoare sociale

-și facilități (suportarea plății unor contribuții de asigurări sociale sau acces la mediul fizic, informațional și comunicațional)

b. Se acordă în natură:

-ajutoare materiale constând în bunuri de folosință personală sau îndelungată și alimente.

Conform articolului 8, *”angajatorii care încadrează în muncă persoane cărora li se acordă beneficii de asistență socială pot beneficia, în condițiile legii, de facilități fiscale sau de altă natură.”*

-va urma-

material realizat de av. Dana Bordeianu

Cu tot respectul țin să reamintesc tuturor cititorilor că, dat fiind termenul de trimitere a revistei la tipografie, scrisorile voastre trebuie să ajungă la mine în cursul lunii anterioare apariției revistei. Sfatul meu este să scrieți din timp, deoarece este posibil ca în ultimele 2-3 zile ale lunii spațiul la unele rubrici să fie deja ocupat!!!

Vă rog mult, pe toți cei care scrieți, puneți-vă numele complet și adresa la expeditor!

Mulțumesc mult pentru înțelegere!

Șuteu Magda – Sighișoara

Mă bucur că revista vi se pare interesantă. Rubrica de creație, de versuri, este rezervată persoanelor cu dizabilități, însă rubrica de gânduri este deschisă oricui are un gând de încurajare, de optimism, de viață, etc.

Popescu Nicoleta – Bughea de Jos (Argeș)

Cu adâncă durere mă văd nevoit să-ți dau dreptate: școala de astăzi este o umbră a ceea ce era odată, iar cultura generală a multora dintre noi, lasă de dorit. Mulțumesc pentru felicitare.

Chită Adriana – Răchitoasa (Bacău)

Ai dreptate în amândouă aspectele care le atingeți în scrisoarea ta: în general, posturile de televiziune prezintă lucruri care pot îmbolnăvi de inimă pe oricine „se hrănește” cu ceea ce prezintă și doi, într-adevăr, Domnul Isus vine să mântuiască, nu să nimicească. Singurul lucru care îl va nimici la revenirea lui, va fi păcatul. Bine ar fi ca până atunci toți oamenii să aleagă curățirea păcatului din inima și viața lor, fiindcă altfel... va fi plânsul și scrâșnirea dinților. De noi depinde!

Iordache Ionel Marius – Vișoara (Constanța)

Ești un băiat extraordinar. Lună de lună ne împărtășești din prea plinul inimii tale, neuitând niciodată să ne împarți și nouă din subiectele tale de rugăciune. Mulțumim Marius!

Te rog să mă ierți că nu am putut să transcriu poezia. Abia aștept să ne mai întâlnim la „Ridică-te și umblă”.

Ana Ilea; Crișmaru Niculina;

Cuvinte puține, dar de suflet. Mi-au prins bine și vă mulțumesc.

Doresc să corespundez:

Aurel Dudu – Năruja (Vrancea)

Sunt un domn cu handicap gr. I (scleroză multiplă – merg pe picioarele mele pe distanțe de câteva sute de metri), am 47 ani, sunt credincios și doresc să cunosc o doamnă tot cu handicap (să poată merge), să ne înțelegem, să ne respectăm, să ne susținem unul pe altul în momentele mai grele, să parcurgem împreună drumul care îl mai avem în viață. Aurel Dudu, com. Năruja, jud. Vrancea, 0733-579407

Minea Gheorghe – Căndești (Buzău)

Sunt creștin adventist am 43 de ani, 1,80 m, 68 kg., handicap ușor (gr. II), am o fetiță și doresc să îmi găsesc jumătatea pentru căsătorie. Poate avea un mic handicap (tot gr. II), poate să aibă și un copil și vârsta între 35-40 ani. Doresc să pot locui la ea. 0758-331514 și 0785-560423.

George

George, 56 ani, loc. Plopeni (Prahova), handicap ușor, doresc să cunosc o doamnă validă, de vârstă apropiată pentru prietenie / căsătorie, cu rugămintea de a se muta la mine. Prefer să aibă credința ortodoxă. Rog seriozitate.

0244-220285; 0724-875862.

Valentin

Bună, mă numesc Valentin, am 34 ani, ochi căprui, 1,68 m, 58 kg, gr. II, sunt brunet, sincer, serios. Aș dori să cunosc o fată de vârstă apropiată, tot cu gr. II, fără obligații. Nu răspund la bip. Rog seriozitate. 0721-872799 și 0747-894568.

Lukas

Domn, 50 ani, pens. gr. II, doresc să cunosc o doamnă săracă dar bogată în sentimente, sinceră și devotată familiei. 0244-252215

Nicu

Mă numesc Nicu, 47 ani, 1,65 m, sunt persoană cu handicap fizic gr. 2 (mâna dreaptă și facial). Sunt salariat în București și doresc să cunosc o doamnă cu handicap (să poată merge) și fără obligații, pentru o relație de prietenie, finalizată cu căsătorie.

Tel. 0726-615237 (răspund doar la SMS).

Macovei Liviu

Am 44 ani, distrofie musculară, doresc să cunosc domnișoară / doamnă, poate avea și un copil, pentru căsătorie. Excluz persoanele în cărucior și în cărje. Adresa mea este str. Principală, nr. 715, com. Urechești, jud. Bacău, cod 607655, tel. 0234-335535 și 0768-159672

Dorel

Bună! Sunt Dorel, am 48 de ani, 1,70 m, 80 kg., locuiesc la casă în jud. Iași, am probleme de vedere și doresc să cunosc pentru prietenie / căsătorie, o fată cu probleme de vedere și chiar și cu handicap locomotor, însă exclus cel psihic, nefumătoare (nici eu nu fumez), cu intenții serioase. De preferat din Moldova (însă poate fi și din altă zonă a țării). 0763-879390 și 0784-173576 (ultimul numai pentru mesaje vocale)

Constantin Sorin

Am 32 de ani, sunt din Ialomița, am 1,75 m, 72 kg, ochi albaștri, păr șaten și am un handicap de vedere, gradul 2. Sunt o fire romantică, sensibil, sincer, modest, fără vicii și obligații, cu credință în Dumnezeu. Sunt în căutarea jumătății, să aibă vârsta între 20-35 ani. Să fie sinceră, fără vicii, cu sau fără obligații. Aștept scrisorile și telefoanele voastre. Constantin Sorin, com. Grindu, nr. 42, jud. Ialomița, cod 927140, tel. 0755-773450

Albu Marian – Alexandria

Mă numesc Marian, am 35 ani și doresc să cunosc o fată de vârstă apropiată pentru prietenie / căsătorie. 0784-042096

Joitoiu Marian – Plosca (Teleorman)

Mă numesc Joitoiu Marian, am 24 de ani, am probleme de vedere și doresc să comunic cu fete și băieți de vârstă apropiată, din întreaga țară. Pot fi contactat la 0785-710466

Ovi

Sunt Ovi din Hațeg, am 39 de ani; 1.69 m, șaten, ochi albaștrii, nu beau, nu fumez, sunt ortodox, am gradul II de handicap cu hemipareză partea dreaptă (mâna și piciorul); mă descurc foarte bine; merg normal. Mâna este mai vizibilă: 90% sunt recuperat. Doresc să cunosc o domnișoară sau doamnă cu vârsta între 35-42 ani, să fie gradul II sau III, pentru relație de lungă durată. Rog seriozitate. Nu vreau aventură, ci ceva serios. Tel. 0762-492174 / 0722-411009. Stimați părinți lăsați fetele să

>>> continuare din pagina 18

comune, să poată avea o relație stabilă și de durată. Aș dori să fiu contactat doar de persoanele care își doresc într-adevăr o relație de durată, spre formarea unei familii! Vă mulțumesc!

Radu

Îmi caut perechea. Mă numesc Năsălean Radu Călin și sunt din Tg-Mureș. Am 40 de ani, necăsătorit, înalt, șaten cu ochii verzi, de religie ortodoxă, nu consum băuturi alcoolice în schimb sunt fumător. Sunt o persoană veselă, distractivă, îmi place muzica populară și îmi plac excursiile. Caut o persoană pentru o relație de prietenie sau o eventuală căsătorie. Am însă o problemă de vorbire (bălbâială). Caut o persoană tot cu un handicap asemănător. Cine dorește mă poate contacta pe de e-mail mikaela_0007@yahoo.com sau la nr. de tel. 0747-455792.

Marius

Bună, mă numesc Marius, am 32 de ani sufăr de un handicap fizic aș vrea să cunosc o fată tot cu handicap, să ne acceptăm reciproc! Mă puteți găsi pe mess: coroby_marius sau la tel. 0727-338062 și 0760-347592

Anonim

Creștin adventist, 40 ani, ochi albaștri, 1,80 m înălțime, 70 kg. Doresc să cunosc o fată creștină, cu sau fără handicap, pentru prietenie - căsătorie. Tel. 0720-154534 și 0760-039547

Marian

Mă numesc Marian, am 28 de ani, blond, ochi albaștri, 1,65 m, 65 kg, am un handicap ușor, muncesc și mă întrețin singur, sunt adventist și doresc să cunosc o fată cu vârsta 20-28 ani, tot cu un ușor handicap, de aceeași convingere religioasă pentru prietenie / căsătorie. 0761-075254

Nica Adrian

Mă numesc Nica Adrian, am 41 ani, 1,77 m, 69 kg., fac parte din Biserica Adventistă, doresc să cunosc o doamnă adventistă, credincioasă, sinceră, serioasă, de vârstă apropiată vârstei mele, cu principii creștine, solide, în vederea unui cămin stabil. Atenție, cele care mă sună, să mă fie doritoare să-și întemeieze un cămin creștin durabil, adică să-și dorească să se căsătorească, nu o relație de scurtă durată. 0737-292271

Sorin

Mă numesc Sorin, am 43 de ani, 1,65 m și 50 kg, pensionar gr. II, am miopie, scolioză, AZȘ Muntenia și doresc să cunosc o fată cu vârsta între 34-43 ani, adventistă, din orice colț al țării, pentru prietenie / căsătorie. 0241-255064 și 0760-520492.

Anonim

Sunt din București, am 37 ani, cu un handicap gr. II, 1,65 m, 65 kg, salariat, cu locuință, adventist, caut o fată

credincioasă, de vârstă apropiată, în vederea căsătoriei. 0769-730885

Marcel

Mă numesc Ciobanu Marcel din sat Dorobanți, com. Nicșeni, jud. Botoșani. Am 41 de ani, 1,78 m, 90 kg. Doresc să cunosc o fată de 35-42 ni, în vederea unei relații de prietenie / căsătorie. Rog seriozitate maximă! 0746-150146.

Anonim

Tânăr fără mâini, cu un singur deget la stânga, divorțat, 38 ani, caut fată cu handicap ușor, pentru o relație stabilită pe dragoste și respect. 0732-042678

Mitică

Mă numesc Stan Mitică (Goimaru), com. Niculițel, jud. Tulcea, am 47 ani, 1,80 m, ochi căprui, ten brunet, port mustață, am tetrapareză spastică (merg pe picioare) și doresc să cunosc o doamnă cu probleme de sănătate, în vederea căsătoriei. Nu am obligații. Dacă dorește, pot locui la ea. 0756-830869

Marius

Sunt creștin penticostal și aș vrea să-mi fac prieteni din toată țara, să vorbim despre Cuvântul lui Dumnezeu și despre alte lucruri. Adresa mea: str. Crângului, nr. 274, sat Vișoara, com. Cobadin, jud. Constanța, cod 907069, tel. 0734-750257

Anonimă

Doresc să cunosc un om pentru prietenie / căsătorie. Am 60 de ani. 0727-387308

Alin

Am 29 ani, sunt creștin adventist și doresc să cunosc fete pentru prietenie / căsătorie. 0734-762637

Vasile – Jimbolia (Timiș)

Mă numesc Bendruc Vasile, am 50 de ani, handicap gr. II, 1,74 m, 74 kg, iubitor de artă și bun comunicator. Doresc să cunosc o doamnă între 40-50 de ani, pentru prietenie serioasă, eventual căsătorie. 0763-971445

Moinescu Maria – București

Mă numesc Moinescu Maria, am 29 de ani și doresc să cunosc un băiat care să mă înțeleagă și care să aibă intenții serioase. Băiatul să aibă 29-30 ani, să aibă casă / apartament proprietate personală și să fie fără obligații. Eu am un handicap ușor, gr. I, parareză spastică. Nu vreau prea mult, decât să aibă banii lui și să fie din București. 0727-545617 (răspund între orele 9-20, nu răspund la persoanele în vârstă, la provocări și la nr. private)

Viorel

Sărut mâna! Sunt Viorel, persoană cu handicap locomotor ușor și doresc să cunosc mai multe fete în vederea prieteniei. Dacă sunteți singure și doriți un prieten adevărat, aștept să mă sunați la 0764-296575

Asociația "HandHope"
Burcea Aurel, str. Băltărețu nr. 565,
loc. Peretu, jud. Teleorman, cod 147240,
Tel. 0247-327122; 0765-365533
 e-mail: aurelsda@yahoo.com
C.I.F. 14877902
Cod IBAN: RO80RNCB0245036735870001
B.C.R. Alexandria

SPONSOR: **S.C. G&G TOTAL COM. SRL**
Importator îmbrăcăminte și încălțăminte copii
Thailanda. Tel/Fax: 021-316.08.51

SPONSOR: **A.S.I. ROMANIA**
CONTACT: Str. Mureșului, nr. 1, loc. Nazna, jud.
Mureș, cod 547526 tel. 0265-320548;
www.asiromania.ro

V-AM SCOS DE LA INIMA MEA

*În stradă ieșim și cerem dreptate,
Noi nu plecăm, noi vrem libertate,
Vrem locuri de muncă și o viață mai bună
Nu mai vrem să trăim în minciună.*

*Vrem țara să fie-n belșug și stăpână,
Concedii plătite și-o viață curată;
Ne-am săturat de vorbe și predici
Am vrea la bolnavi să vină și medici.*

*Strigăm lozinci cu inimi zdrobite
Și-n cap ne lovesc cu lanțuri și bâte.
Noi nu cerșim, strigăm în agonie
Căci suntem toți, o-ntreagă Românie.*

*Strigăm în frig și-n strada ce geme
Ei ne răspund cu gaze lacrimogene,
Noi plângem de foame, de boli, dezbrăcați
Că-n țara bogată ne-ați făcut iar săraci.*

*Pe medici, profesori, elevi sau studenți
Soldați, generali, ceferiști și țărani
I-ați luat în răs, i-ați umilit;
Dar cu handicapați ce-ați mai avut?!*

*Ei nu pot nici să dea, nici să ceară,
Nici să spună că pâinea-i amară,
Trăim cu-o pensie de criză, de-ocară,
Suntem tot mai puțini căci toți ne uitară.*

*Nu vă gândiți că ucideți sălbatic
O țară frumoasă cu oameni ca brazilii?
Din suflet țâșnește un strigăt îndurerat:
-Nu pot să cred că voi m-ați trădat,
Voi, ce conduceți o țară, eu vă spun așa:
V-am scos cu totul de la inima mea!*

**Gheordănescu Maria – Cobadin
(Constanța)**

RUGĂ

*Doamne, trăim tot cu suferință,
Și în chinuri pe pământ
Diavolul are plăcere
Să-l vadă pe om înfrânt.*

*Dar cei cu durere mare
În credință să stea tare,
Isus ne-a răscumpărat
Prin scump sângele-i vărsat.*

*Te rugăm să iei aminte
La rugile noastre când strigăm!
Tu măreț, iubit Părinte,
Să ne mângâi așteptăm.*

*Isus revine'n slava Sa,
Și la ceruri ne va lua
În casa Tatălui Ceresc
Pe toți aceia care îl iubesc.*

*Rugați-vă cu zel mereu,
Lui Isus și Dumnezeu,
Vino Doamne, Te-așteptăm
Spre ceruri noi ca să zburăm.*

*Să împlinești precum stă scris,
Că ne iei în Paradis,
Vino Doamne și ne ia
În Împărăția Ta.*

Șuteu Magda – Sighișoara